

4.2.15

37a → (ת"ר הסופגנין) 38b → (איפוק בהו אנא)

והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה לה' לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה: ויקרא ז, יד	(1)
בשברי לךם מטה לךם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור אחד והשיבו לחמכם במשקל ואכלתם ולא תשבעו: ויקרא כו, כו	(2)
והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לה': ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה כתרומת גרן כן תרימו אתה: במדבר טו, יט-כ	(3)
ולקחתם לךם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים: ויקרא כג, מ	(4)
לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזו יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך: דברים טו, ג	(5)
ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדורותיכם חקת עולם: שמות יב, יז	(6)
שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמץ ונקרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השבעי: שמות יב, טו	(7)

I. מעשה אילפס: cooked bread

a. *חלה א: ד.* cooked and fried dough, along with מדומע is פטור מחלה; including המסרת/המשרת חלתi. *Definition:* ריב"ל – deep-fried1. פטור → all cooked on stove *דשב"ל*2. *מעשה אלפס ד' יוחנן* (cooked on stove) are *חייבים*; these are exempt because they are cooked in suna) *Challenge (to ר"ל): ברייתא* - those listed in *חלה א: ד*, if made in sun, exempt; on stove-top – *חייבין*b) *Defense:* *חייב* if first heated up *אילפס* then baked; if first put in then heated::cooking in sun → פטורi. *Challenge:* *ברייתא* should make the distinction of sequenceii. *Defense:* *ברייתא* includes this information (*חסורי מיחסרא*)c) *Challenge:* *ברייתא* rules that *מצה* made in an *אילפס* is valid (as is *מצה הינא* – raw-ish *מצה*)i. *מצה הינא*: if pulled apart and no strings of dough draw outii. *דבא*: same applies to *לחמי תודה* (isn't considered a "slice") – per *לחם::לחם*1. *In spite of:* v. 1 – אחד – which excludes sliced loaf; this might have been considered פרוס – קמ"לiii. *Answer:* heated up first; then placed in the *אילפס*d) *Challenge (to יוחנן ר'): חלה א: ו:* (and related *ברייתא* re: *מעיסה* (flour on חמים) and החליטה (מים חמים) and חלה א: ו:)i. *חייב בחלה* – exempt from *חלה*; if in oven – *חכמים*ii. *Answer:* this is subject to dispute among *תנאים* (*ר' יהודה/ת"ק*)1. *Both:* exempt *מעיסה* but *יהודה ר'* associates it with requirement of "oven"2. *Rejection:* they agree that *אילפס* is exempta. *חייב ד"ק* if afterwards baked in ovenb. *יהודה ר' ד'* if not baked in oven first, פטור – per v. 2II. *אסי ר'ס* application of *מאיר ר'* (מעשר שני ממון גבוה) to 3 מצוות – exempt from *חלה*, cannot be used for *מצה* or אתרוגa. *חלה ד"פ* and אתרוג are understood – both require ownership (vv. -4)i. *But:* *מצה מע"ש* has no requirement of ownership – should be able to eat *מצת מע"ש*, even according to *ר"מ*ii. *Answer:* *לחם::לחם* (vv. 3, 5) compares *מצה* to *חלה*1. *Possible support:* from explicit dispute (*ר"מ/חכמים*) re: *חיוב חלה במע"ש*2. *Rejection:* perhaps *חלה* has greater demand of ownershipIII. *ל'ס* question: *מצות מעשה שני בירושלים* for *חלת מעשה שני בירושלים*a. *According to דיה"ג* no question – certainly invalidb. *According to ד"ע* could be askedi. *Lemma1:* different from regular *מע"ש*, which can be redeemed if נטמא → may not be used ORii. *Lemma2:* since it could have not become *חלה*, "הואיל" → may be usediii. *Alternate take:* according to *ר"ע*, certainly we say הואיל (valid)c. *Question posed:* can *מע"ש כסף* be used for *מצה*?i. *לרבנן*: certainly may not be usedii. *מע"ש ג: ג:* (*מע"ש ג: ג:*) (*who rules that הנקנה בכסף מע"ש לר' יהודה*) could ask question1. *Question:* do we apply a double הואיל?2. *Answer (רבא):* it's all one הואיל – all relating to מעשה שם מע"ש

- IV. Analysis of the last clause of the משנה: חלות תודה ורקיני נזיר
- a. מצת מצוה source is v. 6 – ושמתם – watching must be for purpose of מצת מצוה (לא לשם מצת מצוה) פסח – regardless of חימוץ – must also be protected from חימוץ
 - i. *And*: לחמי תודה must also be protected from חימוץ – regardless of פסח
 - ii. *ברייתא* supports this source
 - b. מצת מצוה source is v. 7 – שבעת חמים – must be מצת that can be eaten for all 7 days
 - i. *And*: לחמי תודה may only be eaten for 1 day and night, corresponding to זבח
 - ii. *ברייתא* supports this source as well
 - c. *Challenges (to both)*: to analogy between מצה and לחמי תודה
 - i. לחם עוני must be edible even when mourning (not קדשים עוני)
 1. *Answer*: follows ר"ע who rejects that דרשה of לחם עוני
 - ii. מצה עשירה: due to oil included in making מצה
 1. *Answer*: only 1 רביעית of oil used – not מצה עשירה
 - iii. ירושלים לחמי תודה – must be edible anywhere – only eaten inside ירושלים
 1. *Answer*: may be (offered and) eaten in נוב/גבעון (במות)
- V. Explanation of distinction in משנה
- a. *If*: made for yourself, only שימור was done for זבח (not for מצה)
 - b. *But if*: made to sell, seller assumes that if he can't sell it, he'll use it for מצת מצוה
 - i. *Therefore*: he does שימור for מצת מצוה as well